

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIV. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1918.

Treść: (M 229 i 230.) 229. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu jarzynami i owocami. — 230. Rozporządzenie, dotyczące szóstej zmiany drugiego wydania cennika lekarstw do farmakopei austriackiej Ed. VIII dla stron uprzywilejowanych (taksa dla kas chorych).

229.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 21. czerwca 1918.

w sprawie uregulowania obrotu jarzynami i owocami.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, zarządza się zmieniając rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 22. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 127, co następuje:

§ 1.

Dla załatwiania agend Urzędu dla wyżywienia ludności w dziedzinie gospodarki jarzynami, owocami i wytworzonymi z nich produktami, ludzie nasionami jarzyn, następnie dla wykonywania zarządzeń celem uregulowania obrotu tymi artykułami tworzy się w Urzędzie dla wyżywienia ludności osobny oddział pod nazwą „Biuro dla jarzyn i owoców c. k. Urzędu dla wyżywienia ludności”.

Lokal urzędowy tego biura znajduje się obecnie we Wiedniu, 1., Dorotheergasse 7.

§ 2.

Kierownictwo biura dla jarzyn i owoców należy do jego prezydenta w ramach przydzielonego mu zakresu działania.

Prezydenta i dodanego mu do pomocy wiceprezydenta ustanawia Minister powołany do kierownictwa Urzędem dla wyżywienia ludności, który odbiera od niego przyrzeczenie spełniania obowiązków urzędowych.

§ 3.

Biuro dla jarzyn i owoców składa się z oddziału administracyjnego i przyłączonego doń oddziału handlowego. Oddział administracyjny, który ma załatwiać sprawy urzędowe i inne sprawy administracyjne, jest jednym z oddziałów Urzędu dla wyżywienia ludności.

§ 4.

Oddział handlowy, który ma przeprowadzać interesy kupieckie wedle wskazówek prezydenta, jest towarzystwem powszechnej użyteczności z ograniczoną poręką.

Zobowiązania tego towarzystwa wobec zarządu państwowego będą określone w osobnym rewersie.

Jeżeli i o ile po przeprowadzeniu likwidacji towarzystwa aktywa wynikłe z likwidacji nie wystarczyły na pokrycie pasywów i kapitału towarzystwa, to ubytek zapłaci państwo aż do kwoty maksymalnej pięciu milionów.

§ 5.

Szczegółowe postanowienia o sprawowaniu służby i prowadzeniu interesów zostaną wydane przez Ministra powołanego do kierownictwa Urzędem dla wyżywienia ludności w regulaminie czynności

który Minister ten wyda, a w ramach regulaminu przez prezydenta biura dla jarzyn i owoców.

§ 6.

Dla udzielania rad biuru dla jarzyn i owoców we wszystkich fachowych kwestiach jego zakres działania przydany jest prezydentowi wydziału pracy, utworzony z reprezentantów wiedzy fachowej, rolnictwa, przemysłu, handlu i konsumcyi. Minister powołany do kierownictwa Urzędem dla wyżywienia ludności powołuje członków wydziału i mianuje przewodniczącego.

Wydziałowi pracy i jego podwydziałom należy zezwolić w szczególności także na nieograniczony wgląd w sprawowanie wszystkich finansowych i kupieckich interesów oddziału handlowego. Członkowie wydziału są obowiązani do zachowania tajemnicy co do wszystkich uznanych za poufne spraw biura dla jarzyn i owoców, o których dowiedzieli się w tym swoim charakterze, lub które dotyczą interesów osób trzecich.

Regulamin czynności wydziału zostanie wydany przez Ministra powołanego do kierownictwa Urzędem dla wyżywienia ludności.

§ 7.

W poszczególnych krajach koronnych będą utworzone biura krajowe dla jarzyn i owoców, które mają załatwiać sprawy administracyjne natury lokalnej, przydzielone im osobnymi przepisami. Kierowników krajowych biur dla jarzyn i owoców ustanawia Minister powołany do kierownictwa Urzędem dla wyżywienia ludności.

Dla przeprowadzania interesów kupieckich posługują się krajowe biura dla jarzyn i owoców miejscowymi organizacyjami pomocniczymi, w których muszą być reprezentowane interesu produkcji, handlu i konsumcyi. Posługiwanie się temi organizacyjami pomocniczymi zależy od zezwolenia biura dla jarzyn i owoców.

§ 8.

Wszyscy funkcjonariusze biura dla jarzyn i owoców ludzie krajowych biur dla jarzyn i owoców mają w swoim urzędowaniu przestrzegać najzupelniejszej bezstronności i jak największej sumienności; o ile nie są urzędnikami państwowymi, należy ich przez odebranie przyczepienia zobowiązać do spełniania ich obowiązków służbowych ludzie do przestrzegania tajemnicy w sprawach kupieckich i służbowych.

Za należące do nich rozstrzygnięcie lub współdziałanie w rozstrzygnięciu nie wolno im bezpośrednio ani pośrednio przyjmować podarunków ani też kazać, sobie za to przysparzać lub przekać innych korzyści.

Są oni w szczególności obowiązani zachowywać w ścisłej tajemnicy wszystkie urzędowe i inne służbowe sprawy, o których dowiedzieli się z powodu swego zajęcia, a zwłaszcza także tajemnice kupieckie i gospodarcze osób trzecich.

Za działania wbrew wymienionym w ustępie 2. i 3. obowiązkom służbowym ludzie za ujwiedzenie do tego będą nakładane kary, przytoczone w § 2. ustawy z dnia 24. lipca 1917. Dz. u. p. Nr. 307, o ile odnośny czyn nie podlega karze surowszej.

§ 9.

Prawa, zastrzeżone według dotychczasowych przepisów „autoryzowanemu przez Urząd dla wyżywienia ludności biuru zaopatrywania w jarzyny i owoce, towarzystwu powszechnej użyteczności z ogr. por.” oraz nałożone na nie obowiązki przenosi się na nowo utworzone biuro dla jarzyn i owoców Urzędu dla wyżywienia ludności.

§ 10.

Rozporządzenie to wejdzie w życie w dniu 5. lipca 1918.

Wimmer wkr.

Paul wkr.

230.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. czerwca 1918.

dotyczące szóstej zmiany drugiego wydania cennika lekarstw do farmakopei austriackiej Ed. VIII. dla stron uprzywilejowanych (taksa dla kas chorych.)

Na zasadzie § 7. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, dotyczącej uregulowania aptekarstwa, zarządza się, co następuje:

§ 1.

30% dodatek do sumy końcowej recept dla stron uprzywilejowanych, przyznany aptekarzom w § 1. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 438, podwyższa się ze względu na zaszłe od tego czasu podniesienie się cen licznych materiałów i podrożenie kosztów produkeyi na 40%.

§ 2.

Ten podwyższony dodatek wolno liczyć przy wszystkich lekarstwach i środkach leczniczych, wydanych na rachunek stron uprzywilejowanych od dnia 1. kwietnia 1918.

Gayer wkr.